

Bønnen er 25 pCt. lavere og i mange Tilfælde endnu ringere. Det skulde derfor ikke synes særdeles tillokkende for os at bedre vore Arbejderes Stilling ved at gennemføre et System, som i de Lande, hvor det er indført, stiller Arbejdernes Løn 25 pCt. lavere. Og det drejer sig ikke blot om Bønnen, men paa Grund af det samme velsignelsesrige System maa en Arbejder i Sverige aarlig betale saadant noget som 100 Kr. mere i Told end en dansk. Skulle vi hjælpe vore Arbejdere, saa tror jeg, at vi maa være enige om, at dette i alt Fald ikke er Vejen. Det maa dernæst ogsaa erindres, at det kun er en ringe Del af Folket, der kan gavnnes paa denne Maade. $\frac{3}{4}$ af vor Befolkning er beskæftiget ved Virksomheder, der ikke ere og ikke kunne beskyttes. Den Tale, der føres om at beskytte vort Landbrug gennem Told, det er Tale hen i Vejret. Landbruget kan i Længden ikke beskyttes, men det skal jeg senere komme tilbage til. Det kan i Længden ikke beskyttes. Det kan se ret godt ud paa Papiret, og man kan jo nok sige, at nu give vi Verne Told paa deres Hvede og deres Sukker, og saa give vi Sydterne Told paa deres Smør og deres Kreaturer; men den Syde maatte være rent af Lade, som troede, at hans Smør blev en eneste Drehyrer her i Danmark, fordi der var Told paa Kreaturer. $\frac{3}{4}$ af Landets Befolkning ere altsaa i Virksomheder, der absolut ikke kunne gavnnes af Beskyttelsen. Og tage vi saa Haandværk og Industri, de Virksomheder, som man jo særlig vilde gavne, saa er det jo mange Gange blevet fremhævet, at en hel Række af disse Virksomheder, som Bagere, Møllere, Slagtere o. s. v., vilde det være ganske frugtesløst at forsøge paa at gavne gennem Beskyttelse. Og tage vi de enkelte Haandværkere — ikke korporationsvis, hvor de mene at skulle tage Hensyn til Per og Poul og til Foreningerne, men enkeltvis — og spørge dem om deres Mening om Toldbeskyttelsen, da raader der hos mangfoldige af dem — jeg siger ikke hos alle — en sund og naturlig Følelse af, at den høje Toldbeskyttelse, f. Eks. for en saadan Artikel som Skotøj, til skynde og sidst skader den lille Haandværksmester, fordi den fremelsker en Fabriksindustri, der vil være hans værste Fjende. — Gaa vi saa over til de Velsignelser, som Toldbeskyttelsen skal skaffe Industrien, vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa en Industri, vi have her til Lands, og som Toldkommissionen ogsaa har beskæftiget sig med, nemlig Jærnindustrien. Det er en bekendt Sag, og det er ogsaa fremhævet af Mindretallet, hvor godt Jærnindustrien klarer sig med en Beskyttelse, der

er mange Gange lavere end f. Eks. den, Manufakturindustrien har. Holder man nu paa, at det er gennem en høj Beskyttelse, at man gavner Industrien, saa paastaar jeg, at det vil være vanskeligt at forklare dette Fænomen, at vor Jærnindustri, hvis Raavarer ere de tungeste og mest voluminøse, som Kul, Jærn i Baand, Stænger og Plader og maa hentes langvejs fra, hvorfor Industrien maa bære høje Transportomkostninger, dog kan konkurrere med Lande, der have baade Jærn og Kul lige uden for Fabrikkerne. Man skulde tro, at Jærnindustrien ikke kunde komme nogen Vegne uden Toldbeskyttelse, men det viser sig netop her paa den syldigste og mest afgjorte Maade, at det er ikke den Medicin, der hjælper, nej, hvad der hjælper er at lære Folk at bruge deres Kræfter og hjælpe sig selv. Skønt altsaa Jærnindustrien er saa lidt begunstiget, og skønt vi gennem vor vise Lovgivning har gjort alt for at trykke den og tyngge den ned ved at lægge Told paa grove Jærnvarer og Kul, staar den dog meget bedre end Manufakturindustrien, hvis Raastoffer dog ere forholdsvis mindre omfangsrige og vægtfulde, og som faar sine Produktionsmidler langt lettere og billigere, end Jærnindustrien faar sine. Vi have været hos Fabrikanten i Jærnindustrien, som have sagt: Vi bryde os ikke om Beskyttelse. Jeg mindes, at der var en Hestestofabrikant, som sagde: De kunne sætte, hvilken Told de ville, paa Hestestof, det bryder jeg mig ikke om, thi jeg sender mine Hestestof til Brasilien og konkurrerer Engländerne ud paa det brasilianske Marked, og de brasilianske Muldyr løbe rundt med danske Hestestof paa Jodderne. En anden Fabrikant siger: Min Hovedfabrikation er Artilleri som Centrifuger, og her spiller Told ingen Rolle. Der kan være engelske Mærker, som foretrakkes, men i og for sig kunne vi godt konkurrere med Engländerne; vi have endogsaa i flere Tilfælde kunnet slaa Engländerne ikke blot paa det danske, men endogsaa paa selve det engelske Marked. Der var en Bestilling paa 4,000 Centrifuger, hvor det danske Firma, som er belastet paa Hænder og Fodder ved vor herlige Toldlovgivning, slog Engländerne paa det engelske Marked. I Stibsbygningsindustrien, som jeg nævnte før, stiller det sig paa lignende Maade. Vi se, at i Øjeblikket kunne Helsingør og Burmeister & Wain til udenlandske Sibsredere gøre Tilbud, som blive antagne, naturligvis fordi de ere billigere. De slaa deres udenlandske Konkurrenter, skønt de ere belastede som ingen anden Industri, og hvorfor? Fordi de ere henviste til deres egne Kræfter, deres egen Styrke og